जिघांसुरन्वगामित्यन्वयः ॥२१॥ पूर्यतः शब्दंतत्वमार्षं ॥२२॥ शब्दंप्रति शब्दंलक्ष्यंकृत्वा ॥ यद्वा शब्दावगतवेध्यंप्रति गजप्रेप्सुर्गजरूपंवध्यंप्राप्तुमिच्छुः ॥ तज्जिघांसया शरमुद्धृत्य अभिलक्ष्य संमुखमपातयं ॥ २३ ॥ यत्र निशितंबाणममुंचं तत्र वनौकसआरण्यकमनुष्यस्य बाणाभिहतमर्मणस्तोयेपततोहाहेतिव्यक्तावागुपसिप्रादुरासीत् ॥ तत्रभूमौतस्मिन्निपतितेसति मानुषीवागभूत् ॥ २४ ॥२५॥ तामेववाणीमाह ॥ कथमित्यादि ॥ अस्मद्विधे तपस्विन्यजातशत्रौ प्रविविक्तां निर्जनां ॥ रात्रौ अप

निपानेमहिषंरात्रौगजंवाभ्यागतंमृगं ॥ अन्यद्वाश्वापदंकिंचिज्जिघांसुरजितेंद्रियः ॥ २१ ॥ अथांधकारेत्वश्रौषंजलेकुंभस्यपूर्यतः अचक्षुर्विषयेघोषंवारणस्येवनर्दतः॥ २२॥ ततोहंशरमुत्धृत्यदीप्तमाशीविषोपमं॥ शब्दंप्रतिगजप्रेप्सुरभिलक्ष्यमपातयं॥२३॥ अमुंचंनिशितंबाणंअहमाशीविषोपमं ॥ तत्रवागुपसिव्यक्ताप्रादुरासीद्वनौकसः ॥ २४॥ हाहेतिपततस्तोयेबाणाद्व्यथितमर्मणः ॥ तस्मिन्निपतितेभूमौवागभूत्तत्रमानुषी॥ २५॥ कथमस्मद्विधेशस्त्रंनिपतेच्चतपस्विनि॥ प्रविविक्तांनदींरात्रौउदाहारोहमागतः॥२६॥ इषुणाभिहतःकेनकस्यवापकृतंमया ॥ ऋषेर्हिन्यस्तदंडस्यवनेवन्येनजीवतः॥ २७॥ कथंनुशस्त्रेणवधोमद्विधस्यविधीयते ॥ जटाभारधरस्यैववल्कलाजिनवाससः॥२८॥ कोवधेनममार्थीस्यात्किंवास्यापकृतंमया॥ एवंनिष्फलमारब्धंकेवलानर्थसंहितं॥२९॥ नक्वचित्साधुमन्येतयथैवगुरुतल्पगं॥ नेमंतथानुशोचामिजीवितक्षयमात्मनः॥३०॥ मातरंपितरंचोभौअनुशोचामिमद्वधे ॥ तदेतन्मिथुनंवृद्धंचिरकालभृतंमया॥ ३१ ॥ मयिपंचत्वमापन्नेकांवृत्तिंवर्तयिष्यति ॥ वृद्धौचमातापितरौअहंचैकेषुणाहतः ॥ ३२ ॥

रात्रे उदाहारइत्यत्रदीर्घआर्षः॥ ॥२६॥ न्यस्तदंडस्य त्यक्तपरपीडस्य ॥२७॥ जटाभारेत्यादिनाहंतुरपिलाभाभावःसूचितः ॥२८॥ ममवधेन कःपुमानर्थी ॥ मनुष्यमांसेन नकस्यापिप्रयोजनमितिव्यर्थएवमद्वधइतिभावः॥ परलोकनाशकत्वात्केवलानर्थसंहितं इहलोकेच फलरहितं ॥२९॥ क्वचित् इहलोके परत्रवा॥ यथागुरुतल्पगं नसाधुमन्यंते एवमेनंनमन्येत कोपीत्यर्थः॥ आत्मनइमंजीवितक्षयंनानुशोचामि ॥३०॥३१॥एकेनेषुणा वृद्धौहतौ॥ अहंचहतः मद्वधेनतयोर्वधस्यसिद्धत्वादित्याशयः॥.३२ ॥